

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

Officia multiplicis considerationis communia. Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

Partitio officiorum, quæ pestilentia tempore præstanda
sunt. Cap. II.

S V M M A R I V M.

- 1 Caritatis officia multa pestilentia tempore præstanda.
- 2 Officiorum ipsorum alia propria, & alia communia: & ad quos illa spectent.

Int igitur permulta officia, quæ pestilentibus temporibus Christiana charitas docet præstanda esse, siue tempus spectetur, quod primum pestis suspicio, periculumque imminet; siue locus inspicitur; in cuius viscera, illa miserandum in modum sese infudit; siue hoc ipsum consideretur, cum scilicet, ea paulatim languescente, non solum spes recuperandæ publicæ valetudinis ostenditur, sed, cum omnem à morbo confirmationem maior in dies progressio fiat, demum omnis inde conualescentia existit.

2 Atque in ijs quidem officijs alia propria vniuscuiusque sunt, utpotè Episcopi, & Parochi, & Cleri, tam secularis, quam Regularis, & Magistratus, & patrisfamilias, & omnis denique populi: alia uerò quædam communia, quæ eiusmodi sunt, unde illa, quæ propriè, præcipueque à singulis præstanda sunt, proficiscuntur, atque emanant.

Officia multiplicis considerationis communia.

Cap. III.

S V M M A R I V M.

- 1 Officia Communia cuius considerationis. 2. 3.
- 2 Peccatum, pestilentia causa.
- 4 Ad eam auertendam, quæ remedia adhibenda: Quodque ea in re Episcopi, Parochi, & Concionatoris officium. 5.

In communibus porrò officijs, in quorū assidua cogitatione, atque vltu omnes sese pie exercebunt, hæc facient erunt. Primum secum tota mentis cogitatione, totoque animo reputabunt omnes homines, quæ, & quantalibet pestilentie vis sit, quam tetra illius contagio, quantas, & quam uarias

strages breui edat; quàm multas misérias, quàmque horribiles calamitates rebus publicis importet; quàm breui animi consternatione cunctos uel fortissimos uiros aliquando afficiat; quàm ualdè ob eà causam formidolosa, quòd ità de repente ab hoc saculo ad tremendum illud Christi Domini iudicium animas abripit.

Deinde attentissima meditatione considerabunt, à quo pestifera illa lues existat, nempe à Deo, cuius uoluntati in primis illam acceptam referent. Dauid enim, optione data trium calamitatum, pestis, famis, & belli, in ea deliberandi facultate pestilentiam maluit, cum dixerit, malle se in manus Dei, quàm hominum incidere.

2 Tum causas, quamobrem peste Deus mortales affligat, diligenti indagatione perquirent. Atque in ijs quidem causis cum multæ aliæ afferantur, ob quas calamitatibus, miserijs, aduersisque rebus homines ille diuexet, tamen hoc sibi certò persuadeant, quòd à sanctissimis patribus traditum est, cum Dei maiestatem multis hominum peccatis, flagitijsque lædi, ac uiolari uident, hanc ipsam causam potius esse, cur is calamitates, & plagas infligat; eo tamen Concilio, ut in uiam reducat homines, ne, ut ait S. Paulus, cum hoc mundo damnentur.

3 In eà præterea cogitationem incumbent, quàm multiplex, quàmque ampla materia, & quasi seges Christianæ uirtutis, caritatisque exercendæ detur illa tam graui afflictione, grauissimisque illis, & permultis difficultatibus, quas secum pestilentia inuehit. Quæ in cogitatione uideant simul meritorum, quibus adiutrice diuina gratia, ad cælum uiamunitorum, fructus inde extare posse, & amplissimos, & uberrimos.

Hæc porro per se satis explorata sunt, meditationum, cogitationumque officia, in quibus pestilenti tempore fideles assidue uersabuntur; sed multa inde consequuntur, quæ eo ipso præsertim tempore in omnium animis, mentibusque perpetuò infixæ in hætere debent.

Atqui in ijs illud maximè sibi propositum habebunt, quantò anima corpori præstat, tantò studiosius animæ cura, & sollicitudo, corporis incolumitati, & studio in periculo præferenda est, in quo, & anima, & corpus eo pestilenti tempore uersatur.

Immo uerò illud pro certo, exploratoque habeant, à Deo potissimum, & publicam, & priuatam singulorum incolumitatem, prosperamque corporis ualitudinem omni pietatis officio implorari oportere: nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustra uigilat, qui custodit eam, inquit propheta. Quamobrem sciant, spem omnem irritam, atque inanem esse, quæ Dei ope in primis non nititur, sed tota solum, uel in humana prudentia, diligentia uè, aut in rerum copia, atque opibus, aut in corporis robore & uiribus, aut in alijs id generis præsidijs collocatur.

4 In animum autem perpetuò inducent, recuperandæ, & publicæ & priuæ

private valetudinis, incolumitatisque eas potissimum rationes esse, que ad Dei gratiam reconciliandam, ad veram peccatorum penitentiam, ad prauos usus emendandos diligentissime conferuntur. Iis porro officijs, & rationibus neglectis, aut prætermisissis, cætera putabunt parum valere, imò planè inutilia esse, illa verò etiam perniciofa admodum remedia, quæ secum peccatum coniunctum habent.

Hæc omnia cum sibi quisque perpetuò persuasa habeat, tum maximè & priuatis colloquijs, & publicis concionibus non solum Episcopus, sed Parochi, & concionatores pro suo quisque munere, hominum mentibus quam diligentissime inserere studebunt, tamquam semina quædam officiorum ferè omnium Christianorum, quæ infra explicata, & demonstrata pestilentibus temporibus præstanda sunt. His porro officijs cogitationum meditationumque certarum, quas eo de genere sibi fideles animo rectissime conceperint, instructi, non modo non languescunt; sed valdè etiam se excitabunt in omnes partes præstandi Christianæ caritatis opera.

De Præsentia, & Constantia omnium.

Cap. IIII.

SUMMARIUM.

- Episcopi
- Parochorum. 3.
- 1 Sacerdotum. 4.
- Clericorum
- Magistratum.
- Populi. 5.
- 2 Episcopi exemplum, & officium in alijs ad constantiam cohortandis.

In illo vnquam tempore, vel afflictissimo, aut Episcopi sollicitudo, aut Sacerdotum ministerium, aut magistratum, decurionum, & aliorum omnium, qui præsertim prudentia, fortitudine, constantia, caritate, alijsque virtutibus præstant, studio quam diligentissimo opus est; certè in pestilentia, cuius immanissima vi, repenti-

noque impetu cuncta, nisi eorum virute fulciantur, breui labuntur, atque ruunt, est maximè necessarium. Itaque ij omnes, singulique labenti patriæ, & auctoritate, & exemplo, & muneris commissi officio opera